

какви по нататъшни резултати.... По пъкога нему положително му са случваше да се крие отъ тѣзи дами. Макаръ той никакъ да не бѣше цѣломъждренний Йосифъ.... „Това е нѣкоя си Капуа!“ повтаряше той.

Трѣбва да избѣгваме отъ порядочнитѣ жени! говоряше Скобелевъ.... Имнно отъ *порядочнитѣ*.

— На ти тебе!

— На военниятъ непременно. Инакъ ще да са привържешъ, а за двама богове нѣма мѣсто въ сърдцето.... Война и семейство сж двѣ понятия несъвмѣстими!

Азъ не мож да забравя весма комическото недоразумѣние, което са случи тогава. Нѣкоя си Влахия отъ Крайова, много млада, хубавица и още повече ексцентрична личностъ, като са послушала разни чудеса за Скобелева и като узнала че той е въ Букурещъ растичала са тамъ.... Скобелевъ получава отъ нея вѣстържено писмо, въ което неговата поклонница съобщава, че утрѣ тя сама ще са яви при него лично да изрази удивлението си.... Посланието изгорихъ, а за нея забравихъ. На другитъ день Скобелевъ стои у дома съ старитъ и дряхлий генералъ С.... Този послѣднийтъ вече му умржзналъ отъ безкрайнитѣ разкази за всевъзможнитѣ войни, въ които той участвувалъ, като почнуваше едва ли не отъ времето на очаковскитѣ и покорението на Кримъ и свършваше съ Севастополь. Изведижъ лакейтъ влиза при Скобелева.

— Една дама ви търси....

— Каква?

— Тя прѣдаде картичката си....

На картичката фамилията на тази сжщата която вчера бѣше проводила писмо. Генералътъ са намръщи. Твърдѣ вече еднообразно и мжчно излизаше това, пѣ тукъ пакъ му дойде блистателната мисль, съ единъ ударъ да са избави и отъ старитъ генералъ и отъ румунката хубавица. Той като знаеше слабостта на първитъ къмъ хубавичкитѣ лица, обърнъ са къмъ него.

— Ваше превѣсходителство, ще ли ма избавите?

— Въ какво.

— А въ, при мене е дошла една жена.... Азъ нѣмамъ время.... Съвсемъ нѣмамъ.... Излѣзте ви при нея.... Тя пъкога не ма е видѣла.... Кажете ѝ каквото и да е, даже кажете че ви сте Скобелевъ.... Или просто извинете са за мене,